

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZYDZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

groszy

ROK III.

WTOREK, 2 PAŹDZIERNIKA 1934

NR. 271

Bombowy zamach w Paryżu

Zemsta rosyjskiego emigranta?

Paryż, 1. 10. (Tel. wł.)

W dzielnicy Champs Elysees przed domem, w którym znajduje się lokal zjednoczenia byłych rosyjskich wojskowych, wybuchła bomba. Wybuch spowodował nieznaczne szkody.

Istnieją różne przypuszczenia co do podłoża zamachu. Według jednej wersji zamach miał charakter polityczny, zaś według innej, jest to akt zemsty ze strony jakiegoś bezrobotnego emigranta rosyjskiego, któremu odmówiono zasiłku. Wraz z bombą został podrzucony list pisany po rosyjsku, który zawierał pogróżki. Autor listu zaznaczył, że rzucenie bomby jest ostrzeżeniem i że następny zamach będzie posiadał o wiele poważniejszy charakter. Koła zbliżone do związku byłych wojskowych rosyjskich wskazują, że od chwili tajemniczego porwania gen. Kutiepowa wybitni Rosjanie zamieszkali w Paryżu otrzymują niemal ustawicznie listy z pogróżkami i zapowiedzią zamachów.

Obowiązkowa służba pracy w Niemczech

Berlin, 1. 10. (Tel. wł.)

Według informacji z kół miarodajnych rząd Rzeszy opracowuje projekt nowej ustawy, wprowadzającej powszechną służbę pracy na miejsce dotychczasowej ochotniczej służby pracy.

Przejęcie kolei wschodnio-chińskiej

Tokjo, 1. 10. (Pat.)

Rząd mandzurski polecił swemu posłowi w Tokjo porozumienie się z rządem japońskim w sprawie przejęcia własności kolei wschodnio-chińskiej. Rząd mandzurski zamierza mianować prezesa rady administracyjnej południowo-mandzurskiej kolei, barona Okurę, jenerałnym inspektorem kolei mandzurskich a więc i kolei wschodnio-chińskiej.

390 osób w Berezie Kartuskiej

Warszawa, 1. 10. (Tel. wł.)

W dniu 7 bm. odzyskać ma wolność nowa grupa osób osadzonych w obozie izolacyjnym. W tej mierze zapaść ma w ciągu najbliższych dni decyzja sędziego śledczego. W obozie izolacyjnym znajduje się jeszcze około 390 osób.

Arystkraja w warszawskim więzieniu

Dziesięćmilionowe nadużycia na szkodę ś. p. hr. Jakóba Potockiego

Warszawa, 1. 10. (Tel. wł.)

W towarzyskich kołach stolicy znany był bardzo baron Nolcken. Arystkraja ten był znanym przemysłowcem węglowym. Chętnie podawał się też za syna oberpoliceistra miasta Warszawy za czasów zaborskich. Był on stałym bywalcem wytwornych restauracji i lokali nocnych. mieszkał tylko w pierwszorzędnym hotelach i rzucał pieniędzmi wszędzie, gdzie się tylko zjawiał.

Nad mogiłą śp. posła Wojciecha Szymańskiego, zmarłego dnia 20 października 1934, na cmentarzu w Siemianowicach. Nad grobem stoją od lewej ks. pralut Brandys, rodzina Zmarłego, sen. Wojciech Korfanty i sen. J. Kędzior. Ag. Fot. „Polonij” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Krwawa walka z bandytami w Ameryce

Nowy York, 1. 10. (Tel. wł.)

W miejscowości St. Jacobs (Illinois) dokonano napadu na miejscowy zajazd, w którym przebywało 4 gości. Pomiędzy bandytami a gośćmi i właścicielem zajazdu wywiązała się krwawa walka, w czasie której jeden z gości oraz dwóch bandytów poniosło śmierć. Bandyci zdołali, korzystając z ogólnego zamieszania,

wskoczyć do oczekującego w pobliżu samochodu i zabrać ciała swych towarzyszy. Samochód ruszył, rozwijając wielką szybkość. Przejeżdżając koło szpitala bandyci zatrzymali się na chwilę i wyrzucili ciała swych towarzyszy. Ten śmiały napad dokonany w biały dzień wywołał wielkie wrażenie.

Zwycięzcy lotnicy balonowi w Warszawie

Ogłoszenie oficjalnych wyników lotu

Warszawa, 1. 10. (Tel. wł.)

P. Premier przyjął kapitana Hynka i porucznika Pomaskiego oraz kapitana

Burzyńskiego i porucznika Zakrzewskiego, zwycięzców międzynarodowych zawodów balonowych. W rannych godzi-

nach załoga obu zwycięskich balonów zameldowała się u gen. Rayskiego szefa lotnictwa. Następnie lotnicy udali się na Zamek i do Belwederu, gdzie wpisali się do ksiąg audjencjonalnych. O godz. 11-ej rano złożyli onj wieniec przed pomnikiem poległych lotników na placu Unji Lubelskiej. Wreszcie złożyli wizytę wiceministrom spraw wojskowych oraz ministrowi komunikacji.

Oficjalne ogłoszenie wyników spotdziewane jest we wtorek. Przyjęcie w Aeroklubie Rzeczypospolitej odbędzie się po powrocie trzeciej załogi, kapitana Janusza i por. Wawszczaka. Dotychczas pod znakiem zapytania znajduje się trzecie miejsce kapitana Janusza, ponieważ nie wiadomo dokładnie jaką odległość przeleciał najgroźniejszy jego przeciwnik Belg Demeyster. Jak słyhać, zwycięski lotnik kapitan Hynek ma być awansowany na majora, zaś porucznik Pomaski ma zostać kapitanem.

Losowanie pożyczki inwestycyjnej

Warszawa, 1. 10. (Tel. wł.)

50.000 zł. wygrali numery: S. 8076 nr. 1, S. 7194 nr. 36, S. 7883 nr. 24.
25.000 zł. S. 1059 nr. 10.
10.000 zł. S. 5105 nr. 12, S. 9737 nr. 12, S. 9884 nr. 9, S. 2543 nr. 47.
1.000 zł. S. 4962 nr. 47, S. 6857 nr. 14, S. 3691 nr. 30, S. 4825 nr. 6, S. 7836 nr. 29, S. 713 nr. 24, S. 2755 nr. 40, S. 3045 nr. 45, S. 3148 nr. 12, S. 4841 nr. 44, S. 33450 nr. 40, S. 5104 nr. 7, S. 2891 nr. 5, S. 5937 nr. 17, S. 4205 nr. 43, S. 7049 nr. 8, S. 2001 nr. 13, S. 2274 nr. 22, S. 8054 nr. 40, S. 7733 nr. 11, S. 3164 nr. 38, S. 3648 nr. 48, S. 6859 nr. 41, S. 5473 nr. 39, S. 7246 nr. 1, S. 7827 nr. 43, S. 1461 nr. 14, S. 4463 nr. 49, S. 5573 nr. 2, S. 8081 nr. 14.

Piękne wyniki porozumienia polsko-niemieckiego Szukany antypolskie na Śląsku Opolskim

Życie rodaków mieszących na Śląsku Opolskim nie jest usłane różami, mimo, że niemieckie czynniki administracyjne dokładnie zdają sobie sprawę z konsekwencji, jakie pociągać musi za sobą praktyczne stosowanie porozumień polsko-niemieckich z stycznia br. i miesięcy późniejszych. Podstawa administracji niemieckiej wobec mniejszości polskiej zasadniczo — jak można wnioskować z różnych faktów — się nie zmieniła. Wrogię nastawienie wobec Polaków wykazuje w dalszym ciągu kler katolicki, dążący na każdym kroku do likwidowania wyraźnych przejawów życia polskiego na terenie wsi polskiej.

Świeżo donoszą z Opola o kilku przykładach wrogię nastawienia księży wobec parafjan, otwarcie przyznających się do polskości. W powiecie Oleskim np. w niedzielę, dn. 30 września, odprawiono w kościołach nabożeństwa dziękczynne z racji ukończenia żniw. Nabożeństwa te polecono odprawiać w języku niemieckim. W Małych Borkach (pow. Oleski) ks. proboszcz Faika nie chciał udzielić Polce, Fr. Trochównie, zezwolenia na wzięcie ślubu w Polsce. Ks. Faika dał się ostatecznie uprosić do wydania zezwolenia, wystąpił jednak równocześnie z pretensją o zapłatę za ślub, który ma się odbyć na terenie Polski. W Wielkich Staniszcach, (pow. Strzelecki), Polka Bogdołowa, pozostająca w dużym niedostatku, wdowa, zwróciła się do proboszcza miejscowego, ks. Cebulli, z prośbą o obniżenie podatku kościelnego. Nie otrzymała na swoją prośbę pozytywnej odpowiedzi, Bogdołowa złożyła pieniądze na stole i zamierzała wyjść. Ks. Cebulla pieniądze nie przyjął i skierował Bogdołową do kasjera, dodając pozatem, że... ma sobie pójść do Polski. Ks. Cebulla postąpił wobec Bogdołowej analogicznie w robu ubiegłym, odzywając się następująco: „Co to, ławkę chcecie mieć tańszą, a Polaków popieracie?”

W dniu 15 ub. m. znajdował się Polak, Edmund Simonides, z Wierzchu, (pow. Prudnicki) w miejscowej karczmie, będącej własnością wy-

bitniejszego miejscowego hitlerowca, Pawła Halupnika. Simonides został sprowokowany przez znajdujących się w karczmie Niemców i pobity do krwi. Karczmarz Halupnik odezwał się przy okładaniu Simonidesa pięściami następująco: „Wy pierońskie Poltonie, chodźcie na lekcję

śpiewu polskiego do tej pierońskiej szkoły w Milonowie. Jak tam jeszcze dalej będziecie chodźcie, to już do Wierzchu do domu nie wróćcie”. Tak to w praktyce przedstawia się wy-chwalane u nas porozumienie polsko-niemieckie.

Nowa afera sacharynowa została wykryta na Śląsku

Władze celne w Rudzie stwierdziły niedawno, że od dłuższego czasu jakaś nieuchwytna szajka trudni się przemytem większych ilości sacharyny. W tym celu roztoczono większą czujność, która ostatecznie przyczyniła się do ujęcia przemytników. W ostatnich dniach przeprowadzono rewizję w mieszkaniu niejakiego Antoniego Świerczyny w Rudzie, gdzie

skonfiskowano dużą ilość sacharyny w pudełkach. Wobec tak niezbitych dowodów Świerczynę przytrzymało i osadzono w więzieniu sądownym w Chorzowie. Równocześnie przytrzymało we Lwowie jego siostrę Deptową, która trudniła się zbytem sacharyny w Małopolsce.

Pogrzeb sp. posta Wojciecha Sosińskiego w Siemianowicach.
Ag. Fot. „Polonij” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Włamywacz oskarża urzędnika policyjnego o kradzież

Przed Sądem Okręgowym w Chorzowie odbyła się rozprawa przeciw znanemu włamywaczowi Pawłowi Skuteli, zam. w Świętochłowicach, któremu akt oskarżenia zarzucał fałszywe obwinienie urzędnika policyjnego. Oskarżony doniósł mianowicie, że w czasie rewizji w jego mieszkaniu, wywiadowca policji Hassek, skraść mu miał 2 kanarki. Pozatem oskarżony groził Hassekowi... zastrzeleniem.

Sąd wymierzył Skuteli karę 8 miesięcy więzienia bez zawieszania wykonania kary.

Sprawa o sprzeniewierzenie

Przed Sądem Okręgowym w Chorzowie odbyła się w ub. poniedziałek rozprawa przeciw Kazimierzowi Kawalcowi, zam. w Katowicach, któremu akt oskarżenia zarzucał dopuszczenie się sprzeniewierzenia sumy 15.300 zł. i 5 groszy. Oskarżony, będąc członkiem zarządu spółdzielni budowy domów robotniczych w Chorzowie, dopuścił się sprzeniewierzenia tej sumy w latach 1927-30. W sprawie tej odbyło się kilka rozpraw. Na ostatniej obrońca oskarżonego wniosł o umorzenie sprawy, powołując się na ostatnią ustawę amnestyjną. Sąd przychylił się do prośby obrońcy i umorzył postępowanie karne przeciw oskarżonemu Kawalcowi.

Falsyfikaty złotowe

Dn. 29 bm. zakwestjonował urzędnik pocztowy w Żorach jedną monetę 5-cio złotową przy wpłaceniu gotówki przez pewnego kolejarza. W innym wypadku tego samego dnia zakwestjonowano monetę dwuzłotową. W dniu 27 ub. m. złożył robotnik Jan Basista na posterunku policji w Rydułtowach fałszywą monetę dziesięciozłotową, którą rzekomo otrzymał w pewnym składzie przy zakupie towaru. (r)

Zabójca Polaka sp. Piecucha z Potempy zamordowany

Stworzył on w łonie partji hitlerowskiej opozycję

Według doniesień prasy niemieckiej został zamordowany główny przywódca ostawionej plątki zabójców Polaka Piecucha z Potempy, Lachmann.

Jak się okazuje, Lachmann był niezadowolony ze sposobu ustosunkowania się do niego, jako do „zasłużonego bohatera narodowego”, przez kierownicze władze szturmówek, które jakoby nie doceniły jego zasług i krzywdziły go, nie dając mu odpowiedniego stanowiska. Niezadowolony Lachmann zabiegał bezskutecznie u kierownictwa SA. w Berlinie o uwzględnienie wysuwanych postulatów. Nie wskończył jednak nic, wrócił do Potempy, by organizować opozycję w kołach miejscowych szturmowców przeciwko kierownictwu.

Dywersja zbankrutowanego „bohatera” musiała w szeregach szturmówek posiadać znaczny zasięg, jeżeli wśród miar-

dajnych czynników SA. zapadła decyzja zlikwidowania Lachmanna w formie, tak bardzo przypominającej 30-ty czerwca br.

Fabryka spirytusu w chłopskiej chacie w Okradzionowie Somysłowy wieśniak oczyszczał spirytus skażony

W ubiegłą niedzielę lotna komisja Urzędu Akcyzowego w Sosnowcu, otrzymała poufne informacje i przeprowadziła nagłą rewizję we wsi Okradzionów. Rewizja dała sensacyjny wynik. W chacie Bolesława Zarychty znaleziono kompletny aparat najnowszej konstrukcji, słu-

żący do oczyszczania skażonego spirytusu. — Całe urządzenie, tak również kilka litrów zupełnie czystego spirytusu, pochodzącego z fabrykacji, zostało skonfiskowane, a wiejskiego fabrykanta, który przedsiębiorstwo swe prowadził od dłuższego czasu, pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Po śmierci sp. posta Sosińskiego

W związku ze zgonem sp. posta Wojciecha Sosińskiego do Sekretariatu Woj. Ch. Dem. wpłynęły następujące kondolencje: od posta dr. Panta w imieniu niemieckiego klubu poselskiego oraz od Zarządu Głównego Z. Z. P. U. (Zjedn. Zaw. Prac. Umysł. — sekr. p. Guta).

W sprawozdaniu naszym z przebiegu pogrzebu niedzielnego zakradła się omyłka. Mianowicie podczas całej uroczystości pogrzebowej, pienia żałobne wykonał pod batutą p. Dziemby miejscowy chór śpiewu „Kasyno”, a nie „Chopin”.

Śmierć pod kołami motocykla

W ub. niedzielę wydarzył się na szosie koło kolonii Karol Emanuel w pow. świętochłowickim, wypadek, w czasie którego poniosła śmierć jedna osoba. Krytycznego dnia około godz. 22,30 szosą przejeżdżał motocykl, kierowany przez Karola Szrajdę, zam. w Rudzie, który najechał na idącą szosą Marcina Krupę. Najechany odniósł szereg bardzo ciężkich obrażeń wewnętrznych i zmarł w 30 minut po wypadku.

Zabity liczył lat 56, mieszkał w sypialni kopalni „Wolfgang Wawel” w Karol Emanuel i był stanu wolnego. Kto ponosi winę wypadku, narazie niewiadomo.

Nieludzki mąż

W dniu 29 ub. m. rano doszło w Chorzowie, dz. III. do ponurego zajścia. Mieszkająca w tej miejscowości przy ul. Bytomskiej 64, rodzina Podstawków, żyła od dłuższego czasu w niezgodzie. W ub. sobotę około godz. 10 rano doszło pomiędzy Erykiem Podstawką oraz jego żoną do kłótni, która zamieniła się w bójkę. W czasie zajścia Podstawka pobił swą żonę do tego stopnia, że nieszczęśliwa straciła przytomność. Do dokonaniem czynnie Podstawka wyszedł z domu i pozostawił swą ofiarę leżącą na podłodze. Dopiero ktoś z lokatorów, przywołał lekarza. Stan rannej jest beznadziejny.

Bożary

Dn. 29 bm. około północy wybuchł pożar w stodole rolnika Józefa Jarczewskiego, w Równiu, pow. Rybnik. Pastwą płomieni padła stodoła wraz z tegorocznym zbiorem rolnym. Straty wynoszą około 5000 zł. W mieszkaniu Marcina Stawinogi w Knurowie, ul. Kościenna 24 wybuchł z dotychczas nieustalonych przyczyn pożar, który strawił częściowo urządzenie domowe oraz gar obę. Szkoda, wyrządzona przez pożar, wynosi około 500 zł. (r)

Partja młodoniemiecka na G. Śląsku nadal będzie walczyła przeciw kierownictwu „Volksbundu”

W ub. niedzielę w Chorzowie obradował doroczny zjazd delegatów partji młodoniemieckiej z całej Polski. Głównym mówcą programowym był przewodniczący J. D. P. inż. Wiesner z Bielska, który poruszył również obszernie sprawę tarć politycznych w łonie obozu niemieckiego. Całą odpowiedzialność za tarcia te p.

Wiesner składa na przeciwników partji młodoniemieckiej, a więc na kierowników partji niemieckiej oraz „Volksbundu”.

Inż. Wiesner podkreślił w swym przemówieniu, że szczególnie na terenie ziem zachodnich Polski kierownictwo partji młodoniemieckiej nadal będzie występowało przeciwko przywódcom wspomnia-

nych wyżej partji i związków. Agitacja w tym kierunku prowadzona będzie nadal w przyszłym roku w bardziej zaostrzonej formie. Na terenie Pomorza i Wielkopolski w tym celu utworzono t. zw. „Zjednoczenie niemieckie dla Wielkopolski i Pomorza”, którego zadaniem będzie dążenie do utworzenia wspólnego frontu niemieckiego.

Według sprawozdania organizacyjnego J. D. P. na terenie Pomorza i Wielkopolski liczy 13.000 członków, zrzeszonych w 150 grupach miejscowych. Sprawozdanie przemilcza jednak w zupełności stan liczbowy członków na terenie Śląska.

W związku z powyższym zjazdem prasa „Volksbundowa” ogłasza w n-rach na 1 bm. krótkie oświadczenie wszystkich zarządów okręgowych „Volksbundu” na Śląsku, w którym zarządy te wyrażają kierownictwu „V. B.” pełne zaufanie i stwierdzają, że „V. B.” jest jedyną organizacją niemiecką, mającą prawo do zastępowania całokształtu interesów mniejszości na Polskim Śląsku

Ofiara zawodu

W ub. niedzielę wydarzył się w podziemiach kopalni „Niemcy” w Świętochłowicach ciężki wypadek, w czasie którego jeden z górników poniósł śmierć. Około godz. 0,45, na jednym z filarów zatrudniony był 42-letni Augustyn Holewik. W pewnej chwili na skutek t. zw. tąpnięcia zwały się masy węgla, które przysypały górnik. Holewik poniósł śmierć na miejscu. Zabity osierocił żonę i dwojga dzieci.

W chacie Bolesława Zarychty znaleziono kompletny aparat najnowszej konstrukcji, słu-

żący do oczyszczania skażonego spirytusu. — Całe urządzenie, tak również kilka litrów zupełnie czystego spirytusu, pochodzącego z fabrykacji, zostało skonfiskowane, a wiejskiego fabrykanta, który przedsiębiorstwo swe prowadził od dłuższego czasu, pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

Męczennica w Koronie

74)

Jeden z Kupców w Granicy, posiadający największy skład strojów damskich, poprosił ją o przyjęcie miejsca u niego za dosyć wysokim wynagrodzeniem, ale Józefina odmówiła. Za nic w świecie nie byłaby pozostała w mieście, w którym ją taka krzywda spotkała!

Postanowiła zostać tu jeszcze tylko do jutra i to u tego samego hotelisty, u którego mieszkała przed uwięzieniem swoim, aby trochę wypościć i przedewszystkiem wezwała do siebie Martę i Saguntę, chcąc im raz jeszcze podziękować za okazaną życzliwość.

Stara Marta przeklinała nieustannie hrabiego Barina i Rozdzina i zarzekała się, że krzywoprzysięstwa, jakie dziś obydwaj popełnili, nie mogą im ująć bezkarnie. Ona sama postara się to!

Józefina prosiła, aby zaniechała swej zemsty nie przez wzgląd na Ramira, który na surową zasłużył karę, ale przez wzgląd na niewinną Felicję.

— Jest mi to niezrozumiałą zagadką — rzekła Marta — że ta piękna, szlachetna kobieta żyje z tym zbrodniarzem i wypełnia bez szemrania wszystkie jego rozkazy!

— Może ona kocha go — zawołała Sagunta, — a miłość, jak wiesz babko, jest ślepą!

— Nie! — odezwała się Józefina. — Felicja nie kocha go! Ja znam tego, któremu serce oddała, ale to jest mąż innej!

Nad wieczorem wróciła Marta z Saguntą do domu, a zegnając Józefinę, wsunęła jej stara cyganka woreczek z pieniędzmi w rękę.

— Weź to! — szepnęła. — Będziesz potrzebować kilka groszy. Skoro się dorobisz, oddasz mi je, ale nie myśl, że żądam tego koniecznie!

Z wdzięcznością przyjęła Józefina pożyczkę i ucałowała rękę starej cyganki.

— Dziwna rzecz! — szepnęła Marta, odchodząc. — Ci, których kochamy, odchodzą zawsze w daleki świat, ci, których nienawidzimy, zostają zawsze przy nas.

Hotelista, który Józefinę przyjął tak gościnnie, zrobił świetny interes. Mieszkańcy miasteczka, dowiedziawszy się o tem, przybywali tłumnie do hotelu, tak, że służba zdołała z ledwością wypełnić wszelkie życzenia. Każdy chciał ją raz jeszcze zobaczyć, a przytem zjeść dobrą kolację, więc też pieniądze płynęły jak woda do kasy hotelisty.

Po odejściu ostatniego gościa przeliczył hotelista dzisiejszy dochód i przekonał się, że ma czystego zysku przeszło sto guldenów!

Ucieszony tym niezmiernie, dał Józefinie czterdzieści, mówiąc:

— Pani zawdzięczam dziś tak dużo, przyjmij więc odemnie małą część chociaż mego zysku.

Józefina wzbraniała się długo, ale poczciwy hotelista prosił tak serdecznie, że wkońcu, nie chcąc go obrazić, musiała przyjąć ofiarowane pieniądze.

Nazajutrz wyjechała, zamierzając udać się znowu do Wiednia. Miała dziwne jakieś przeczucie, że zobaczy tam Maksymiljana i tym razem postanowiła już go nie opuszczać!

Do Hernali iść nie chciała! Nic nie miało jej przypomnieć tego, że była córką zbrodniarzy i oszustów!

ROZDZIAŁ L. CERNA HORA

I tak wróciła Józefina pewnego pięknego dnia do Wiednia.

Dziwne wzruszenie ogarnęło ją, gdy idąc z małym kuferkiem przez znajome sobie ulice, myślała, ile od czasu swego wyjazdu stąd przecierpiała, ile krzywd i upokorzeń doznała!

Jak wszystko się zmieniło! Była teraz wprawdzie znowu — w domu, — ale domu nie miała — nie znała nikogo, bo z dawniejszymi znajomymi żadnej nie chciała mieć styczności, do rodziców wracać nie mogła, była więc znowu samą, opuszczoną, bez opieki i rady przyjacielskiej!

Jedynym jej szczęściem było, że miała trochę pieniędzy i że na pierwszych kilka miesięcy nie potrzebowała się obawiać głodu i nędzy. Wynajęła ładny, skromny pokój na przywoitej ulicy, na czwartym piętrze i starała się o jaką odpowiednią dla siebie robotę.

Gospodarzem jej był listonosz, człowiek pracowity i uczciwy, tak samo jak jego żona, a że dzieci nie mieli, zajęli się szczerze Józefiną i uważali ją za członka rodziny.

Pierwszej zaraz niedzieli pojechała Józefina do Gersthoof w celu odwiedzenia wieśniaczki, której powierzyła małą Ludwinę, córkę Józefiny Neipert.

Stara cyganka wsunęła jej woreczek z pieniędzmi w rękę...

Wyrzucała sobie nieraz gorzko, że zaniedbała zupełnie małą dziewczynkę pomimo jednak najlepszych chęci zmienić tego nie mogła. Z początku pisała dwa razy do wieśniaczki, raz nawet włożyła w list pięć guldenów, ale na obydwie te listy żadnej nie otrzymała odpowiedzi.

I jakże się zdziwiła, i zarazem przestraszyła, gdy przybywszy do Gersthoof, już tam owej wieśniaczki nie zastała! Na pytania odpowiedziano jej, że pani Szyndler, tak się wieśniaczka nazywała, otrzymała wezwanie brata do Kalifornji i że wyjechała tam natychmiast. Dziecko zabrała z sobą!

Józefina zmartwiła się w pierwszej chwili tą wiadomością, ale zaraz potem pocieszyła się, mówiąc sobie, że pani Szyndler lepiej się może opiekować dzieckiem, niż ona i że widocznie bardzo je pokochała, skoro zabrała je z sobą w tak daleką i uciążliwą podróż.

Listonosz Dolinger i żona jego pokochali Józefinę wkrótce, jak siostrę.

Byli to ludzie, znający niegdyś lepsze czasy. Dolinger zarządzał przed laty majątkiem hrabiego P. i poznawszy tam nauczycielkę hrabiowskich dzieci, pokochał ją i ożenił się z nią. Dopóki żył stary hrabia P., powodziło im się bardzo dobrze, ale po śmierci jego nastąpił podział dóbr i spadkobiercy wypowiedzieli mu miejsce. Ponieważ zaś nie mógł dostać nigdzie odpowiedniej posady, przeto musiał wkońcu, nie chcąc umrzeć z głodu, przyjąć miejsce listonosza, o które mu się jeden z przyjaciół starego hrabiego wystarał.

Za ich też pomocą udało się Józefinie znaleźć zajęcie u pewnego intro-ligatora. Siedziała tam w jasnej, wielkiej sali z kilkudziesięciu innymi kobietami i oprawiała książki, a chociaż zapłata z początku nie była wy-

soką, to miała jednak nadzieję, że skoro wyuczy się dobrze swego rzemiosła będzie mogła zażądać więcej.

Pomiędzy licznymi robotnicami intro-ligatora Gladenbacha znajdowały się także dziewczęta z lepszych rodzin z wyższym wykształceniem, ale tych niewiele tam było. Większa część pochodząca z stanu niskiego, przedstawiała typy prawdziwie wielkomyślnie — były to kobiety o dobrym mo-że sercu, ale zalotne, lekkomyślne, zepsute, ubiegające się mniej lub więcej o względy młodego Gladenbacha, który dzięki ogromnemu majątkowi swego ojca, odgrywał ważną rolę w towarzystwach, nie cieszących się bynajmniej dobrą opinią.

Był to człowiek młody i strasznie lekkomyślny, bez zasad, bez wiary, pragnący jedynie używać świata. Na rozkaz ojca chodził codziennie do fabryki, ale czynność jego ograniczała się na tem, że przeszedł z papierosem w ustach wszystkie sale i patrzył z upodobaniem na ładne pracownice,

słów to go owi bracia zbili tak, że mu ledwie kości nie połamali. Niebezpieczni to ludzie!

— Co u diabła! — szepnął Wiktor przestraszony. — A szkoda! Bo to śliczna dziewczyna!

Po tych słowach wyszedł z fabryki i sprawa zdawała się być skończoną.

— Nie dostaniesz ty jej, póki ja żyję! — szepnął stary Winkler, patrząc za odchodzącym. — Będę jej strzegł, niegodziwy drapieźniku!

Józefina nie wiedziała wcale, jakiego znalazła opiekuna w osobie starego Winklera, ale podpadło jej, że odprowadzał ją zawsze do domu i była mu za to serdecznie wdzięczną.

Następnej niedzieli zaprosiła go nawet do siebie na kawę i Winkler stawiał się punktualnie o naznaczonej godzinie, wystrojony i wyświeżony i zawarł odrazu przyjaźń z Dolingerem i jego żoną.

Józefina znalazła więc opiekunów, którym mogła zaufać i zwolna zaczęła się godzić ze swoim losem.

Ale z biegiem czasu wzmagala się coraz więcej w jej sercu tęsknota za Maksymiljanem i będąc przekonaną, że on znajduje się także w Wiedniu, używała każdej wolnej chwili na bieganie po ulicach, w nadziei, że raz przecież spotkać go musi.

Dolinger i żona jego Ewa nie znali przeszłości Józefiny, kto wie nawet, czy byliby jej wszystko uwierzyli. Józefina milczała więc i uchodziła zawsze jeszcze za niezamężną wobec swych jedynych i najlepszych przyjaciół, i tak też było najlepiej.

W fabryce powodziło jej się też dobrze, zarabiała teraz tygodniowo osiem guldenów i nie potrzebowała się lękać przyszłości. Z pieniędzy starej Marty nie ruszyła dotąd jeszcze ani grosza, zaniosła je do klasy i postanowiła skorzystać z nich tylko w ostatecznej potrzebie.

Zima zawitała w tym roku bardzo wcześniej i mocno dała się we znaki, biednym, Józefina jednak, nie zważając na mróz i śnieg, biegała ciągle jeszcze w wolnym czasie po mieście, szukając Maksymiljana.

Pewnego dnia, znajdując się daleko od swego mieszkania, uczuła gwałtowny głód, a przytem było jej tak zimno, że ledwie dalej iść mogła.

Ale restauracji nie było tu żadnej w pobliżu, więc musiała się zadowolić kilku pieczonkami kasztanami i rozgrzać nieco przy gorącej blasze, na której leżały.

Za straganem przy kociołku z żarzącymi się węglami siedziała jakaś kobieta, otulona podartą chustką i przesypywała kasztany.

— Maroni. Gorące maroni — wołała ochryplym głosem, widząc zbliżającą się Józefinę. — Kupcie maroni, piękna panienko! Dobre są i gorące!

Józefina zbliżyła się i równocześnie rozległ się podwójny okrzyk przerażenia i zdumienia.

Matka i córka stały naprzeciw siebie!

Pierwszą myślą Józefiny było uciekać, wiedziała bowiem, że od chwili, w której rodzice wyszukają jej mieszkanie, ona już chwili spokojnej mieć nie będzie!

Ale poczucie obowiązku zatrzymało ją.

Chociaż rodzice jej byli zbrodniarzami, chociaż inni gardzili nimi, to ona jedna nie miała prawa potępiać ich, ona jedna nie mogła się ich zaprzeć dlatego, że była ich dzieckiem!

— Więc to ty, Józefino! — mówiła stara, wychodząc z za straganu. — Ho, ho, masz wcale ładną suknię, pewnie i dużo pieniędzy! A o rodziców nie dbasz ani trochę! Niewdzięczna córka!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Zajścia w czasie zjazdu Hallerczyków w Częstochowie

Przebieg zajść według komunikatu urzędowego

Warszawa, 1. 10. Tel. wł.

W czasie niedzielnego zjazdu Związku Hallerczyków w Częstochowie doszło do starć, o przebiegu których ogłoszono przez Polską Agencję Telegraficzną następujący komunikat urzędowy:

„Na dzień 30 września zapowiedziany był za zezwoleniem władz zjazd Związku Hallerczyków w Częstochowie oraz poświęcenie chorągwi miejscowej placówki tegoż związku. W dniu zjazdu przybyła na plac katedralny grupa Stronnictwa Narodowego z odznakami rozwiązanego Obozu Wielkiej Polski, samowolnie próbując wejść do szeregów zgromadzonych Hallerczyków. Ponieważ w programie zjazdu Związku Hallerczyków udział Młodych Stronnictwa Narodowego nie był oczywiście przewidziany, miejscowe władze policyjne wezwały przybyłych do rozejścia się, co zresztą niezwłocznie nastąpiło.

W godzinę później grupa Młodych Stronnictwa Narodowego usiłowała znowu zorganizować pochód, który na ponowne wezwanie policji został rozwiązany. Po skończonym nabożeństwie, gdy Hallerczyki formowali się do defilady, członkowie grupy Młodych Stronnictwa Narodowego mimo dwukrotnych zakazów policji, znowu usiłowali przyłączyć się do pochodu, zakłócając spokój uroczystości. Na wezwanie policji do rozejścia się, grupa ta obrzuciła policjantów kamieniami oraz pociskami, sporządzonymi z odważników, uwiązanych na rzemieniach. Równocześnie z szeregów Młodych Stronnictwa Narodowego dano kilka strzałów rewolwerowych do policji. W wyniku zajścia, które było natychmiast przez policję zlikwidowane, bez użycia broni zostało poturbowanych kilku szeregowych policji, z których jeden został dość ciężko zraniony w głowę. Na miejscu

zajścia zatrzymano jednego z członków grupy Młodych Str. Nar. z bronią w ręku, w chwili, gdy zamierzał strzelić do przodownika policji.

Pozatem aresztowano jeszcze kilku członków tej organizacji za obrzucanie kamieniami policji.

Nowa zbrodnia O. U. N. Echa skrytobójczego zabójstwa wywładowcy

L w ó w, 1. 10. PAT.

Władze śledcze ukończyły śledztwo w sprawie zamachu na wywładowcę policji w Żółkwi śp. Jacynę. Organa, prowadzące dochodzenie, ustaliły, że sprawcą mordu jest Hryć Kulikowiec, pomocnik introligatora, zam. w Lipinie, pod Żółkwią. Jego pomocnikiem w zbrodni był Taras Halapać, 25-letni rolnik, absolwent 6-ciu klas gimnazjalnych, oraz Włodzimierz Kossaraba, 23-letni introligator w Żółkwi. Dwaj

ostatni odegrali rolę podlegaczy do zbrodni na podstawie rozkazu O. U. N. Wszyscy trzej byli od dłuższego czasu członkami O. U. N. Śp. wywładowca Jacyna zastrzelony został skrytobójczo strzałem rewolwerowym w tył głowy. Sprawca zbrodni Hryć Kulikowiec, korzystając z ciemności, uciekł do Lipiny pod Żółkwią, gdzie ukrywał się, a następnie został aresztowany. Rozprawa przeciw zamachowcom odbędzie się w połowie października br.

Obniżenie odsetek kar za zwłokę w podatkach bezpośrednich

Warszawa, 1. 10. Tel. wł.

Agencja „Iskra” donosi, że ministerstwo Skarbu obniżyło odsetki kar za zwłokę, oraz za odroczenie wpłat zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stempłowych. Bez względu na czas powstania zaległości, odsetki za zwłokę będą wynosić obecnie 12 proc. rocznie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października.

Skazanie 34 komunistów

Łuck, 1. 10. (PAT)

W poniedziałek ogłoszony został wyrok Sądu Okręgowego w Łucku w procesie przeciwko 34 osobom, oskarżonym o należenie do komunistycznej partii Zachodniej Ukrainy i działalność wywrotową.

Niektórzy z oskarżonych odpowiadali również za zbrodnię podpalenia zabudowań osadnika wojskowego, Torunia.

Trzech głównych oskarżonych, Macioch, Dzidziuk i Wiciuk, zostało skazanych po 12 lat więzienia, z równoczesnym pozbawieniem praw obywatelskich na lat 10; 4-ch oskarżonych zostało skazanych na karę po 6 lat więzienia, trzech po 4 lata, 5-ciu po 3 lata, dwóch po 2 i pół lat, 15-tu po 2 lata, jeden na 2 i pół roku i jeden na 1 rok więzienia, z zawieszeniem kary na 3 lata.

Wszyscy skazani zostali pozbawieni praw obywatelskich na czas od 5-ciu do 10-ciu lat.

Załoga balonu „Polonia” powróciła do Polski

Gdynia, 1. 10. PAT.

W poniedziałek popołudniu, na statku „Śląsk”, przybyli z Helsingforsu kpt. Janusz i por. Wawszczak, załoga balonu „Polonia”. Statkiem przywieziono i sam balon.

Kpt. Janusz, dzieląc się przeżytemi wrażeniami z lotu, oświadczył m. in.:

„Gdy zmuszeni byliśmy do lądowania, byliśmy bardzo zrozpaczeni, iż nie udało nam się lepiej bronić barw Polski. Dopiero wiadomość o zwycięstwie kpt. Hynka z por. Pomaskim i kpt. Burzyńskiego z por. Zakrzewskim pozwoliła nam pogodzić się z losem”.

Dymisja rządu rumuńskiego

Paryż, 1. 10. (PAT)

Agencja Havas dowiaduje się z urzędowych źródeł rumuńskich, że Tatarescu zgłosił dymisję całego gabinetu rumuńskiego celem dokonania przewidzianych już od dawna zmian w tonie gabinetu.

Król Karol dymisję przyjął i polecił Tatarescu utworzyć nowy gabinet.

We wtorek Tatarescu ma przedstawić królowi Karolowi swych nowych współpracowników.

Abonujcie „Siedem Groszy”

Kto jeszcze nie abonuje „Siedem Groszy”

niech wytnie zamieszczoną obok karteczkę, włoży do koperty, nalepi 5-groszowy znaczek i zaadresuje: Administr. „Siedem Groszy” Katowice, Sobieskiego 11

Proszę o codzienne dostarczanie czasopisma

„Siedem Groszy”

Imię i nazwisko _____

miejsowość _____

ulica _____

poczta _____

Bunt chłopów

Amsterdam, 1. 10. Tel. wł.

Wedle wiadomości nadeszłych z nad granicy niemieckiej, w Szlezwigu doszło do poważnych zaburzeń chłopskich. Rolnicy niemieccy w okolicy Flensburga, którym odmówiono prawa zatrzymania sobie 5 proc. zbiorów i wypiekania własnego chleba, postanowili nie dostarczyć 87.000 ton zboża i 79.000 ton mąki, wyznaczonych im przez władzę jako kontyngent, przeznaczony do podziału w innych częściach Niemc. Rozruchy zostały stłumione przez policję i sztafety ochronne (SS). W całej okolicy dokonano licznych rewizyj, w następstwie których aresztowano wiele osób, m. in. wielu członków oddziałów szturmowych.

Odpowiedzi Redakcji

A. G. Dąb. Sprzedać nie można. Można za to w niektórych bankach spłacić długi.

Alojzy Sznajder, Mała Dąbrówka. O ile Pan zapłaci abonament za październik, to może Pan korzystać z bezpłatnego wstępu do kina.

Roosevelt jest dobrej myśli

Zapowiedź nowych reform

Nowy Jork, 1. 10. Tel. wł.

Prez. Roosevelt wygłosił transmitowaną przez wszystkie rozgłośnie amerykańskie mowę, w której omówił sytuację gospodarczą.

Prezydent podkreślił, że położenie ekonomiczne kraju poprawiło się, czego wyrazem jest m. in. zatrudnienie około 4 milj. bezrobotnych. Roosevelt zwalczał argumenty swych przeciwników i zaznaczył, że zarządzenia przedsięwzięte przez N. I. R. A. będą uchylone w 1935 roku, lecz zostaną zastąpione przez nowe ustawodawstwo, które będzie uchwalone przez kongres. Ustawodawstwo to weźmie pod uwagę dotychczasowe wyniki działalności N. I. R. A. W dalszym ciągu swego przemówienia prezydent wskazał na konieczność normalizacji stosunków na rynku pracy.

W końcu prezydent omówił sprawę pary-

tetu złota. Zaznaczył on, że odstąpienie od parytetu złota było posunięciem koniecznym i wskazał na przykład Anglii. Wbrew oczekiwaniom prez. Roosevelt nie powiedział nic o ewentualnym powrocie St. Zjedn. do parytetu złota

Rekord szybkości transportu poczty

Warszawa, 1. 10. Tel. wł.

Osiągnięty został nowy rekord szybkości transportu poczty lotniczej z Francji do Ameryki południowej.

Francuskie towarzystwo żeglugi powietrznej przewiozło pocztę z Brazylii do Paryża w ciągu 48 godzin i 34 minut.

Humor

— 108 —

MIEDZY MAŁŻONKAMI.

— Wiesz Maniu, ten Kolkiewicz, z którym kiedyś byłaś swojego czasu zaręczona, zastrzelił swoją żonę, ponieważ go zdradzała.

— Mój Boże, co to za szczęście, że ja wyszłam zamąż za ciebie!

W SZKOLE.

Nauczycielka usiłuje wytłomaczyć dzieciom w szkole pojęcie kradzieży.

— Dzieci — powiada — gdybym włożyła rękę do kieszeni jakiegoś człowieka i chciała z niej wyjąć pieniądze, to czem byłabym?

— Już wiem proszę pani — woła mały Jaś. Byłaby pani jego żoną.

W SZPITALU.

Lekarz do chorego. — Miał pan dreszcze tej nocy?

— Tak, często.

— A szczękały panu zęby?

— Tego nie wiem, ale myślę że nie... leżą bowiem na stoliku nocnym.

PRACA.

— Ilu ludzi pracuje u pana w biurze?

— Najwyżej połowa.

I pocziwy Walenty przestraszył się swem odkryciem. Schylony szedł wolno tym śladem, który zostawił po sobie Bondi, ciągnąc po trawniku ciało księdza.

Walenty szedł ciągle dalej, nagle jednak stanął i potarł czoło.

— Boże — jęknął, — łć to krew! Boże! Zabili moją panią! I ciało jej wlekli tutaj...

Biegł teraz, jak pies wierny, szukając dalszych śladów i tak doszedł aż do stawu. Pierwszą jego myślą było naturalnie to, że Teresę utopiono, ale zaraz potem znalazł pugilares męski na trawie.

— To przecież nie jest własnością mojej pani! — pomyślał. — Prózny pugilares, nowy, a tu już rozdarty, widać, że przemocą go wyciągnęli i otwierano! Czyżby to kogoś innego zamordowano? Bo przecież ksiądz szedł z nią, a pod taką opieką nie mogło jej się stać nic złego.

I nieco już uspokojony, zaczął się pilnie rozglądać w okolo, czy jeszcze czego nie znajdzie.

Nagle zdawało mu się, że pomiędzy krzewami widzi coś błyszczącego na ziemi, nie namyślając się więc długo, schylił się i schwycił świecący przedmiot.

Ale zaledwie dotknął owego przedm.ctu, gdy krzyknął tak głośno i tak przeraźliwie, jak gdyby był chciał zbudzić wszystkich mieszkańców Warszawy.

Był to pierścionek na palcu trupa!

Walenty długo się uspokoić nie mógł, ale wiedział chociaż napewno, że nie Teresę tu zamordowano.

TU WYCIĄCI

— 105 —

— Ah, więc i to wyszpiegowaleś i myślisz, że zdradziłbym tę szlachetną dziewczynę? Nie, ja nie jestem baronem Bondi, ja milczę!

— Więc idź do piekła! — krzyknął Bondi przytlumionym głosem i wyciągnął sztylet z kieszeni.

— Uderz, bandyto! Przykro mi wprawdzie umierać z ręki takiego jak ty nędznika...

Były to ostatnie słowa księdza. Morderca podniósł rękę i zatopił sztylet w piersi nieszczęśliwego.

Strumień krwi trysnął z rany, głowa La Fontaina opadła w tył, ale usta poruszały się jeszcze ostatniem pożegnaniem ojczyzny.

— Boże... zbaw... nasz kraj... Ja nic już... uczynić nie... mogę!

Potem wyprężyło ciało i leżało nieruchome.

Bondi wstał, otarł o trawę skrwawiony sztylet, a schowawszy go znowu do kieszeni, spojrzął w okna mieszkania Teresy.

Na zegarach biła godzina druga.

— Muszę się spieszyć! — szepnął. — Ona zaraz przyjdzie musi.

I nie namyślając się długo, zdarł jedwabną sutanę z martwego księdza, zarzucił ją na siebie, nacisnął kaptur na głowę i w przeciągu kilku sekund zupełnie był gotowy. Ale teraz przyszło mu na myśl, że trzeba przecież trupa usunąć.

Bondi szybko układał plany i jeszcze prędzej wykonywał je.

Podniósł trupa za nogi, i biegnąc, ciągnął go przez cały trawnik aż na brzeg stawu. Tam stanął, schylił się, i już chciał go w wodę wrzucić, gdy nagle uczył na piersiach jego, pod wełnianą koszulą coś twardego.

W sieci szpiegowskiej

Ból miliona szpiegów w Europie

Prasa amerykańska podaje interesujące informacje o działalności szpiegów na świecie.

Od czasu zakończenia wojny światowej szpiegostwo rozwinęło się do niebywałych rozmiarów. Każdy kraj ma swoich szpiegów, którzy za wszelką cenę usiłują wydstać plany mobilizacyjne, plany konstrukcyjne nowych samolotów, silników itd. Walka ze szpiegami jest bardzo trudna, jeżeli nie beznadziejna. Według źródeł francuskich, w Europie znajduje się obecnie... **pół miliona szpiegów**. Z tego wykryto i aresztowano w ciągu ubiegłego roku zaledwie 300.

Długa jest lista afer szpiegowskich, jakie miały miejsce w roku ubiegłym. Zestawienie najważniejszych da obraz, w rozmiarach potężny i przejmujący grozą.

W styczniu 1933 r. aresztowano w Wiedniu w ministerstwie wojny podoficera, który zamierzał sprzedać tajny szyfr telegraficzny. W lutym aresztowano urzędnika intendencji w Belforcie. W marcu skazany został w Londynie za szpiegostwo podporucznik szkocki Bailly-Stewart. W kwietniu, w Metz aresztowano niemieckiego poddanego Michalesa, przy którym znaleziono 240 obciążających fotografii. W maju zostaje skazany w Rzymie na śmierć podoficer marynarki Trawiglia, któremu udowodniono dziesięcioletnią działalność szpiegowską. W czerwcu skazano w Berlinie byłego żołnierza Reichswehry Brachta, który szpiegował na rzecz trzech mocarstw. Były angielski kapitan lotnictwa Standers zostaje zdemaskowany jako szpieg niemiecki. W lipcu przy aresztowanym w Nizy Bułgarze Kahakoffie znaleziono dokumenty wojskowe niezwyklej wagi.

W Berlinie aresztowany został b. generał carski Lumpe. W Paryżu skazano obywatela polskiego nazwiskiem Bir. W sierpniu zasądzono w Waszyngtonie brygadiera artylerii Osmana. W Atenach wykryto wielką centralę szpiegowską. We wrześniu aresztowano w Szwajcarii urzędnika wojskowego, który zamierzał plany mobilizacyjne sprzedać trzem mocarstwom.

W październiku aresztowano we Francji, w Saint Avoles „piękną Zofię“, oraz kawalerzystę Plestna, który skradł model karabinu. W Tulonie zostaje aresztowany kupiec Andre, oraz por. lotnictwa w rezerwie Videt, rysownik arsenału marynarki. W listopadzie skazano w Belgradzie na śmierć pułkownika Mitszicza, a jego pięciu współników, b. oficerów austriackich na roboty przymusowe. W Metz wydaje się wyrok na inż. Rogera Jaquesa, urzędnika do prac fortyfikacyjnych. W grudniu w Thionville (Francja) skazano trzech urzędników budownictwa fortyfikacyjnego. W Paryżu zostają aresztowani: Rosjanka Lydia Stahl, prof.

Martin z ministerstwa marynarki wojennej i liczni obcokrajowcy.

Powyższy wykaz obejmuje tylko najważniejsze wypadki aresztowań szpiegów wojennych, które przewinęły się przez szpalty prasy europejskiej.

Bilans, jaki zestawiała prasa amerykańska jest, pomijając kwestję jego niekompletności — bardzo daleki od rzeczywistości. Przedewszystkiem przebieg

wielu procesów szpiegowskich nie docho- dzi wogóle do wiadomości publicznej. O ogromie sieci szpiegowskiej, jaka opęta- ła całą kulę ziemską, nie mamy nawet pojęcia. Akcja szpiegowska przybrała w ostatnich czasach rozmiary wprost olbrzymie. Jest to jeszcze jeden dowód, że przeżywamy czasy niespokojne i burz- liwe.

ECHA ZAMACHU NA VENIZELOSA

Przed wielkim procesem w Grecji

Wiedeń, 1. 10. Tel. wł.
Dochodzenia w sprawie zamachu na Veni- zelosą i jego małżonkę, dokonanego w Atenach w czerwcu ub. roku, zostały ukończone. Ze względu na olbrzymi materiał śledczy, dochodzenia trwały 15 miesięcy.

Oskarżeni staną przed sądem przysięgłych.

Z powodu ogromnego zainteresowania, jak- ie ten proces budzi w społeczeństwie greckim, jak również z uwagi na zaostrzającą się sytuację wewnątrzno-polityczną, proces ode- będzie się nie w Atenach, lecz w jednym z miast prowincjonalnych, prawdopodobnie na wyspie Eubea.

Kto zaabonuje

„Siedem Groszy“

od 1 października b. r. otrzyma

bezpłatnie

początek naszej niezwyklej powieści p.t.

„SPIEWACZKA LUDOWA“

Gazetę naszą zamawiać można u kolporterów, we wszystkich urzędach pocztowych lub wprost w Administracji.

Mordercza walka bandytów z żołnierzami

Napad na autobusy w Mandżurji

Londyn, 1. 10. Tel. wł.
W nocy z soboty na niedzielę banda zło- żona z 50 osób dokonała w Mandżurji śmia- łego napadu na 2 autobusy, jadące pod eskortą żołnierzy mandżurskich.

Pomiędzy eskortującymi, a bandytami wy-

wiązała się mordercza walka, w której 8-miu żołnierzy zostało zabitych, a 21 rannych.

Bandyci, po obrabowaniu podróżnych i zniszczeniu autobusów, zbiegli w niewiado- mym kierunku.

Traktat wieczystej przyjaźni

między emirem Hedżasu a królem Transjordanii

Londyn, 1. 10. Tel. wł.
Pomiędzy królem Hedżasu, a emirem Trans- jordanii, graniczącej z Hedżasem, a znajdują- cą się pod protektoratem Anglii, zawarty zo- stał traktat wieczystej przyjaźni.

Traktat ten kładzie kres długoletniemu na- prężeniu, istniejącemu między obu władcami arabskimi i przyczyni się do pacyfikacji po- granicza, które było niejednokrotnie widownią krwawych walk.

— Władze skarbowe stwierdziły, że skut- kiem mylnego obliczenia przez dyrekcję tram- wajów miejskich w Warszawie stawek podatku dochodowego, potrącono pracownikom tej in- stytucji o blisko milion zł. mniej, niż należało. Dyrekcja tramwajów otrzymała już nakaz płat- niczy na tę sumę.

— Krakowski organ P. P. S. C. K. W. „Na- przód“ z dniem 1 października r. b. został prze- niesiony z Krakowa do Warszawy i będzie od- łąd wydawany wspólnie z „Robotnikiem“ przez radę naczelną P. P. S. C. K. W.

— W 70-tą rocznicę założenia pierwszej międzynarodówki robotniczej odbyła się w moskiewskim pałacu naukowym uroczysta akademja. Wielką mowę wygłosił b. komuni- styczny dyktator węgierski Bela Kun, który oświadczył, że działająca obecnie trzecia mię- dzynarodówka jest jedyną spadkobierczynią założonej przez Marxa pierwszej międzynaro- dówki.

— Podczas koncertu orkiestry włoskiej w jednym z teatrzyków na 14 Avenue w Nowym Jorku doszło do gwałtownych zajść, wywoła- nych przez komunistów, którzy wznosili okrzy- ki: „Precz z Mussolinim! Precz z faszyzmem!“ Przed gmachem teatru zgromadził się tłum z 8 tysięcy ludzi, który przyłączył się do manife- stacji. Policja z trudem przywróciła porządek.

— Nad częścią Nowej Zelandji przeszedł gwałtowny huragan, powodując olbrzymie spustoszenia. Komunikacja kolejowa, telefoniz- na i telegraficzna została przerwana. Na dro- gach leży wiele zwalonych i wyrwanych z ko- rzeniami drzew. W wielu domach pozrywane są dachy i powybijane szyby. Straty w pło- nach na plantacjach dotychczas nie mogły być obliczone, są jednak bardzo znaczne.

— Agencja Havas donosi z Rzymu, że we- dług wszelkiego prawdopodobieństwa na sta- nowisko ambasadora sowieckiego w Paryżu mianowany będzie obecny ambasador sowiec- ki w Tokio, Jureniew.

Komunikacja lotnicza z Europą

Z Waszyngtonu donoszą, że komitet naro- dowy dla rozwoju żegluzi powietrznej opra- cował memoriał do rządu, w którym wskazu- je na niecelowość budowy wielkich i niesły- chanie kosztownych parowców transatlanty- ckich dla komunikacji pasażerskiej. Luksu- sowe parowce tego typu budowane są obec- nie z olbrzymim nakładem środków w Anglii i we Francji, chociaż wiadomo, że eksplo- atacja tych okrętów transatlantyckich będzie deficytowa. Komitet zaleca wprowadzenie sta- łej komunikacji powietrznej o wiele szybszej i tańszej przy pomocy sterowców typu „Graf Zeppelin“ i proponuje rozpoczęcie tytułem próby budowy dwóch tego rodzaju sterow- ców dla komunikacji pasażerskiej pomiędzy Ameryką Północną i Europą. O ile próba ta uwieńczona zostanie pomyślnym wynikiem, będzie można przystąpić do dalszej akcji w tym kierunku.

TU WYCIĄC!

— 106 —

— Zapewne papiery jakieś! — zawołał urado- wany.

I rzeczywiście w następnej sekundzie wyciągał już duży pugilares, pełen listów i papierów. I za- ledwie spojrzawszy na pierwszy dokument, stanął jak wryty.

— Ach! To on; — szepnął, a twarz jego zajaś- niała radością. — To on, pod nazwiskiem La Fon- taine! Jakież ja tej nocy wyświadczyłem dobro- dziejstwo księciu i całej Rosji! Za to da mi książkę wory złota, a car tytuł księcia! Mogę żądać, czego chcę! Zabijem największego wroga księcia, najgor- liwszego Polaka, najniebezpieczniejszego buntow- nika! Więc to ty jesteś? — dodał, obejmując trupa z zamiarem wrzucenia go do wody. — No, możesz teraz ochłodzić twoje gorące serce! Ale nie! Nie wrzucę cię tam, ciało twoje będzie mi jeszcze potrzebne na dowód, że cię rzeczywiście zabiłem! Ju- tro przyprowadzę tu księcia i pokażę mu dzieło dzisiejszej nocy.

Położył teraz ostrożnie trupa na ziemi i przy- krył go gałęziami i trawą tak, że nikt nie byłby go tam wśród krzewów dojrzał. Chodziło zresztą o kilka godzin, postanowił bowiem już o szóstej za- meldować księciu wszystko co się stało. Dla tak ważnej rzeczy mógł śmiało księcia rychło obudzić.

— Do jutra! Jutro raz jeszcze podniosę cię z ziemi, ty szlachetny patrioto, aby cię potem naza- wsze kazać katom pogrzebać. Znikniesz, zgnijesz... i wszystko to będzie moim dziełem!

I uszczęśliwiony wrócił czempredzej pod lipę. Poprawił jeszcze na sobie sutane, ułożył staranniej kaptur, i czekał spokojnie na drugą ofiarę.

— 107 —

Po upływie kilku minut otworzyło się okno i zaraz potem stanęła Teresa obok swego śmiertel- nego wroga. Wiemy, że plan uprowadzenia dziew- czyny powiódł mu się zupełnie, wiemy, że Teresa, w nadziei ocalenia ukochanego Henryka poszła do- browolnie w zasadzkę. Bondi wyszukał sobie na ten cel mały pałacyk, należący do księcia, a sto- jący zawsze pusto, bo książę wolał mieszkać w wspaniałym zamku królewskim, niż w samotnym pałacyku za miastem.

Po odejściu barona i Teresy zapanowała w ogrodzie głęboka cisza.

Potem jednak otworzyły się ostrożnie drzwi sieni i Walenty wyszedł także do ogrodu.

— Co u licha — szepnął zdumiony — to ona je- dnak poszła z tym nieznanym księdzem! O Boże, jaka ona nierozważna! Gdyby się kto dowiedział, że panna Krones o tej godzinie ucieka z jakimś ob- cym mężczyzną z królewskiego zamku, co by to lu- dzie o niej mówili! Chociaż tak źle nie jest, bo to ksiądz... sługa Boży... on przecież nie może mieć złych zamiarów... Uważałem już wczoraj, jak on ciągle za nią patrzył, tak, jak gdyby chciał czytać w jej sercu. A takie ma dobre, łagodne oczy... musi to być bardzo zacny człowiek! Nie pójdę też za ni- mi, powinienem właściwie być zawsze w bliskości mej pani... ale... hm, doprawdy, nie wiem co robić! I nie wiem też, dokąd poszli, gdzie ich szukać... W tej ciemnej nocy... Chyba szli tu, przez trawnik — o — cóż to, wygląda to tak, jak gdyby ktoś był tu i ciągnął jakiś ciężar..

Humor

KIEDY PRZECZYTA?
Ojciec, czyta dziennik: Pismo nasze wyjdzie na święta w ilości dwunastu tysięcy egzemplarzy...
Pięcioletni Józio prze- rywa: Kiedyż to tatuś przeczyta?

ZALEŻY OD...
Pan! domu do żebra- ka: — Jeżeli mi pozno- sicie te brykiety do piwnicy, to wam dam miskę knedli, które zo- stały z obiadu.
— A ileż ich jest właściwie?
— Około tysiąca sztuk.
— Brykieatów, czy knedli?

WYJĄTEK.
— Widzisz więc, mę- żulku, że im coś więcej kosztuje, tem jest tai- sze.
— Ty jednak byłabyś mi o wiele droższa, gdy- byś mnie mniej poszto- wała.

NIEMOŻLIWOŚĆ.
— Wiesz, wróżka przepowiedziała mi, że znajdę się kiedyś w wię- zieniu z powodu sprze- niewierzenia jakiś sumy.
— No widzisz, jakie one plotą nonsensy. Któż ci kiedy zawierzy jakie pieniądze,

POSZUKUJEMY PRZEDSTAWICIELI.

Oddamy wyłączone przedstawicielstwo naszych wydawnictw („Siedem Groszy”, „Polonia”, Biblioteka ciekawych powieści” i „Kalendarz na rok 1935”). Wymagana kaucja w wysokości 300 zł. Zgłoszenia do administracji „Polonii”

We wrześniu odbył się w Katowicach ślub stałych Czytelników naszego pisma, Ottona i Elfydy Gawliczków. Młodej parze życzymy wszystkiego najlepszego.

Z meczu ligowego „Ruch” Wielkie Hajduki — „Pogoń” Lwów. Drużyna „Pogoń” i sędzia p. Kurzweil ze Lwowa.

Ag. Fot. „Polonii” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Z meczu ligowego „Ruch” Wielkie Hajduki — „Pogoń” Lwów. Willimowski (X), jeden z najlepszych graczy „Ruchu”, atakuje bramkę „Pogoń”.

Ag. Fot. „Polonii” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Magdalena Ludwik, stała Czytelniczka „Siedmiu Groszy”, która mimo iż liczy 92 lata, cieszy się dobrem zdrowiem i czyta gazetę bez okularów.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 1 października 1934 r.

Papiery państwowe:

3 proc. poz. budowlana 46,50. 5 proc. poz. konwersyjna 67,90—67,75—68,25. 7 proc. poz. stabilizac. 74,88—75,25. 7 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 83,25. 8 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00. 7 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajow. 83,25. 8 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajow. 94,00. 7 proc. obligac. Banku Gospod. Kraj. 83,25. 8 proc. obligac. Banku Gospod. Kraj. 94,00. 4 i pół proc. L. Z. Ziemskie kredyt. 52,50—52,88.

Dewizy:

Belgia 123,80, 124,11, 123,49. Gdańsk 172,85, 173,28, 172,42. Holandia 358,75, 359,65,

357,85. Londyn 26,02, 26,15, 25,89. Nowy Jork 5,24,75, 5,27,75, 5,21,75. Nowy Jork kabel 5,25,25, 5,28,25, 5,22,25. Paryż 34,89, 34,98, 34,80. Praga 22,04, 22,09, 21,99. Szwajcaria 172,68, 173,11, 172,25. Włochy 45,39, 45,51, 45,27. Berlin 213,00, 214,00, 212,00.

Waluty:

Dolar prywatny 5,23,5. Tendencja niejednolita.

Akcje:

Bank Polski 93,50—93,75. Warsz. Tow. Fabryk cukru 26,75. Starachowice 12,70 i 12,65. Tendencja przeważnie słabsza.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:

Pożyczka Dillonowska 86,00. Pożyczka stabilizacyjna 128,50. Pożyczka warszawska 64,625.

Pełne piersi

Jedne łydki, dekolt bez zarzutu, prawdziwie kobiecą linię ciała osiągnąć w ciągu krótkiego czasu, dzięki użyciu paryskiego kremu „Diva”. Środek ten wypełnia braki nierozwiniętego biustu i nadaje elastyczną jedność opadającym piersiom i piękną linię szczupłym łydkom. Nadzwyczajne wyniki u starszych pań. Pod gwarancją zł. 200 otrzymacie pełną cenę kupna z powrotem, jeżeli, niezadowoleni z wyników użycia kremu „Diva”, zwrócićcie pół pakietu nieużytego. Wysyłka dyskretna. Przy zamówieniu proszę o podanie, czy pożądanego rozwinięcia, czy tylko wzmocnienia biustu. Cena za 1 słoik zł. 1,50, za 3 słoiki zł. 3. Specjalna oferta: Przy nadesłaniu w ciągu 3 dni wycinka niniejszego ogłoszenia z zamówieniem, otrzymacie jako dodatek bezpłatny 1 flaszkę prawdziwej francuskiej perfumy Origan.

DR. NIC. KEMENY, CIESZYN,
skrytka pocztowa 100/1394.

Zwalczanie przekleństw i bluźnierstw w Italii

W mieście Pacedo wobec mającego odbyć się kongresu diecezjalnego młodzieży katolickiej zapoczątkowano uroczyste akcję, mającą na celu zwalczanie nagannego zwyczaju przeklinania, bluźnienia i używania plugawych wyrazów. Kościół Porto Salvo był przepelniony wiernymi, licznie stawili się przedstawiciele władz Akcji Katolickiej. Ks. kan. Ferro w gorących słowach wezwał obecnych do walki bezwzględnej ze zwyczajem bluźnierczego przeklinania. Przemawiał potem szereg mówców świeckich w tym samym duchu. Uroczystość zakończona została odczytaniem przez podestę Berbera formuły uroczystego przyrzeczenia antybluźnierczego, której to formuły zebrani uważnie wysłuchali stojąc, a po zakończeniu czytania spolem oznajmili: „przysięgamy”.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 1 października 1934 r.

Ceny paritetu Poznań.

Zyto cena tranzacyjna tranz. 420 ton 17,75. Owies cena tranzacyjna tranz. 15 ton 17,80. Otręby żytnie 11,50—12,25. Reszta notowań bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 3265 ton, pszenicy 201 ton, maki żytniej 193,5 tony, maki pszennej 31,5 tony, otrab żytnich 396 ton, otrab pszennych 115 ton, owsa 105 ton, jęczmienia 125 ton, grochu Wiktorja, grochu Folgera 15 ton, ziemniaków jadalnych 840 ton, ziemniaków fabrycznych 3275 ton.

Ogłoszenia

POKOJ z kuchnią w Katowicach przy ul. Raciborskiej 16, m. 5, może otrzymać ten, kto odkupi część mebli, tylko kolejarz.

DOM ze sklepem, pow. Pszczyna, sprzedam za 11.000 zł., wpłata 4.000 zł. Zgłoszenia do „Siedmiu Groszy” pod nr. 3727d.

OKAZJA! Sklep delikatesów, mieszanych towarów, z urządzeniem, 400 zł., czynsz 50 zł. miesięcznie, bardzo dobrze prosperujący, sprzeda: „Tranzakcja”, Katowice, Kościuszko 2. 3726d

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek w parku odpoczywa, jak zwykł czynić to codziennie, — a tu kretyn jakiś obok, mruczy na głos cały dziennik.

Froncka szewska pasja bierze, zatkał uszy — nie pomaga — lecz gdy ujrzał nić z skarpetki, zapiekł się, jak baba Jaga...

Już plan zemsty ma gotowy sienią przedzę w kłębek zwija, snuje się niteczka gładko — obu czas przyjemnie mija.

Tak skarpetę zdjął trutniowi, który mruczał, jak wieprz w krzaku... Efekt zemsty tak wyglądał: naga noga „we szlapanu”...

(Ciąg dalszy nastąpi).

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31. — PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH”
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO